

blisko je! Bydź powitany tehodla moj Bo-
zo! moj luby Kneze Kryschcze! pschindź,
kajź ja moje žiwe Dny husto prośyt a po-
žadat hym, so by twoje Kralestwo kemni
pschischło, a teho Czerta Kralestwo junu
pschestało! Schtuź teho Knesa Krystu-
ka tak hohrjewšacź može, ton dže wo-
komiknenju do teje wjecźneje Kraźnoszje,
džeź won kajź jaźne Sstonzo šwjeczicź
budže.

Na tajke Waschnje wuczi nas našch
luby Knes Krystus, ton šudny Džen
prawje sposnacź, so bychmy wedźili, shto
na nim mamy, a kczomu jeho Pschichod
doczakać, a cžoho šo nadzijeć dyrbinym.
Ton Bamž prjeduje wot Krystuka, so
je šurrowy Šsudnik, kotrehož Njew
šnašchimi Škutkami spokojicź dyrbinym.
Tešch so dyrbinym šo k tym Šswjatym
wotacź, a jich Proštwu pyttacź, jeli so
nochzemy šatamani bydź. Pschetoz we
Podjansłwi šu šchudžom Krystuka tak
wotmolowali, so k Šsudu pschindžo,
Mecz a Prut we Ercezi dzerži, kotrež
woboje na jeho Njew pokazuje. Dokelž
pak Marija, a Jan, ton Chczenik, jemu
k Bokej štejitaj, da šu woni tych šamych
a druhich Šswjatych Proštwu pyttali,
a k tej šamej Nadziju mjeli. Kajź ton
fromny Wotežecź Bernhardus tešch taj-
ke Myšle meješche, so dyž ta Macž Ma-
rija, šwojemu Šsynej te Madra pok-
aže, da ji ničžo šapojdžicź nemože.

To je šchak wješte. Wobšwjetšenje, so
nejšu Krystuka prawje šesnali,
tešch niz jeho Ššłowa šrosenili, a je tak
to prawe Posnacźje wot Krystuka što-

ro žylje wuhaknyto, so je won našch
Šbožnik, kiž nas wujedna, ša nas pro-
šy, a našch Šsrjednik je, kiž je tehodla
wot Boha postajeny, psches kotrehož
bychmy psched Bohom Nadu a Šsmjel-
nosz namakali, a so nochze tym, kiž Na-
dziju knjemu maju, kajź tu we tem Šw-
angelionu praji, k Postroženju a k Ša-
tamanštwu, ale k Trošchtu, k Wumoz-
nju, k Šbožu a k Šbožnoszi pschindź, jeli
so jeno we Wjeri a fromnem Žiwenju
tajki šbožny Džen trošchtne doczaka-
ny: Tych pak, kotsiž nejšu do njeho
wjerili, ale jeho Kšcheszijanow na Šemi
pscheszjehali, ša Šsmjech mjeli, a cžwjelo-
wali šu, tych budže won šudžicź a jich
šchtraffowacź. To, praji won, wjerče
twerdže, a na tem nezwyšflucze, a we-
šelcže šo na moj Pšchichod, won budže
šo wam k Wjepschemu štać, so byšacze
wot Rjeha, Czerta, Ššmercije a
Šswjeta wumozeni, a psches me wjecz-
nje šbožni byli; To rjeka wješzje pra-
wje kraźnje a bohacźje šo trošchtowacź.
Tena Šchtuka pak hješcže tudy je, na
kotrnyž šo te šłabe Šswjedomnja
jara wulzy postreža. Pschetoz ton Knes
praji, so budže ton šudny Džen nena-
džizy pschindź, a budže šo tym Čžlowe-
kam štać, kajź Ptakam we Rjehach,
kotrež rano tam a šeni lietaju, šu to-
dne, pyttaju šwoju Žiwnosz, a šo na-
dzija, tu šamu namakacź, kajź predy,
namakaju tešch derje tu šamu, šynu šo
do Leczišnow, šu wešeteje a dobreje
Myšlje; we Wokomiknenju pak, predy
hacź šo nadzija, panje Ššycz wosche nich
roma